

Hammassahti 21.6.2008

Missio Savo
Väinö Hotti

JOHANNES KASTAJAN HENKILÖKUVA

1. Saarnaaja

Tänään puhutaan, että "saarnan aika on ohitse". Ihmiset eivät kuuntele saarnaa ja saarnaajaa. Saarnaaminen on auttamattoman vanhanaikaista.

Suomessa pidetään 2000 saarnaa joka sunnuntai. Tämä johtaa kyselemään, mitä nuo tuhannet saarnat vaikuttavat. Pietari piti helluntaina yhden saarnan ja tuloksena oli 3000 ihmisen uskoontulo. Tänään pidetään sunnuntaisin 2000 saarnaa, mutta tuleeko ketään uskoon?

Kuulijakeskeinen saarna. Jos puhuja noutaa saarnansa rakennuspalikat kuulijoiden toiveiden tynnyristä, silloin ei ole mahdollista pitää raamatullista saarnaa. Jos pyritään puhumaan ihmisten toiveiden mukaan, silloin ollaan todella vaikeuksissa; yksi toivoo yhtä ja toinen toista.

"Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin" (2. Tim.4:3-4).

Sillä minä teen teille tietäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut" (Gal.1:11-12).

Saarnan inflaatio. Aikamme ei suosi saarnaamista. "Älä saarnaa" on pitkälti hyväksytyt opetustermi. Lutherin Vähä katekismus varoittaa: "etemme halveksi saarnaa ja Jumalan sanaa." Supistaessaan jumalanpalvelussaarnan muutama minuuttiin kirkko itse on toimimassa Lutherin ohjetta vastaan.

Onko saarnaajalla sanoma? Näin kyseli aikoinaan paroni **Paul Nicolay** kun hän valitsi saarnaajia kokouksiinsa. Muutaman leirikeskuksen seinään on kiinnitetty tarra: Jos sinulla ei ole mitään tekemistä, älä tee sitä täällä! Arkkipiispan mahtikäskyllä pitäisi jokaisen suomalaisen kirkon saarnatuoliin kiinnittää tarra: ELLEI SINULLA OLE MITÄÄN SANOTTAVAA, ÄLÄ SANO SITÄ TÄSSÄ!

Näin sanoo Herra! Saarnaajan tulee esiintyä vakuuttavasti. Hänen tulee olla varma kutsumuksestaan.

"Pitäköön siis jokainen huolta siitä, että on varmaa varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä uskaltaisi Paavalin kanssa sanoa: 'Vaikka me tahi enkeli taivaasta` jne'" (Martti Luther).

"Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu" (Gal.1:8-9).

"Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja" (1. Piet.4:11).

Saarnan kriisi. Voidaan puhua jopa siitä, että tänään on saarna kriisissä. Kriisin juuret johtavat syvälle - henkilökohtaiseen Jumala-suhteeseen. Professori **Antti J. Pietilä** ruoski aikoinaan pappeja siitä, että monilta papeilta puuttuu "persoonallinen uskonkokemus". **Urho Muroma** sanoi, että "sydän tekee puhujan". Muroma kirjoittaa: "Kun tulin Herran omaksi ja Hän valtasi minut, ei ollut vaikeaa puhua."

Sanan oikea jakaminen. Saarnaamiseen liittyy olennaisena osana sanan oikea jakaminen (2. Tim.2:15). Kaikki kuulijat ovat erilaisia - ja myös eri hengellisellä tasolla. On uskovia, suruttomia, etsikonajassa olevia, luopioita jne. Tarvitaan rohkaisua, lohdutusta, nuhtelua varoitusta ja kehotusta. Sanan oikea jakaminen on mahdotonta, ellei saarnaaja itse ole uskossa ja elä jokapäiväisessä kilvoituksessa ja parannuksessa.

Jumalan suurlähettiläs. Saarnaaja ei ole omalla asiallaan. Hän ei julista itseään. **"Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta"** (2. Kor.4:5). **"saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella"** (2. Tim.4:2). Hänen tehtävänsä on julistaa Jumalan sanaa. Samalla hänen tehtävänsä on julistaa parannusta: **"ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille"** (Luuk.24:47).

2. Parannussaarnaaja

Johannes Kastaja saarnasi parannusta: **"Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa ja sanoi: 'Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle'"** (Matt.3:1-2).

Jeesus aloitti toimintansa samalla saarnalla: **"Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: 'Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle'"** (Matt.4:17).

Apostolit saarnasivat: "Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen" (Apt.3:19-20).

Luther kirjoittaa: "*Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus, niin hän tahtoo, että uskovaisten koko elämä on oleva parannusta.*"

3. Itseoppinut

Paavo Ruotsalaisesta kerrotaan, että hän oli saanut oppinsa "petäjävapriikin koulussa". Tällä tarkoitetaan sitä, että hänen elämänsä oli joskus hyvin vaatimatonta. Pettukaan ei ollut tuntematon asia. Pettua tehtiin juuri petäjän kuoresta.

Kaikkia Jumalan miehiä yhdistää "erämaan koulu".

Mooses kävi erämaan koulua 40 vuotta. Saarisalon mukaan tänä aikana "Mooses suoritti pääosan kirjallisesta työstään.

Elialla oli oma erämaakokemuksensa, 1. Kun.19.

Paavali oli kääntymisensä jälkeen Arabian erämaassa, Gal.1:17.

"Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'" (Joh.6:45).

"Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa" (1. Joh.2:27).

4. Valtakirja Jumalalta

Samoin kuin Paavalilla myös Johannes Kastajalla oli selvä kutsumustietoisuus. Raamattu vahvistaa sen, ettei Johannes Kastaja ollut lähtenyt virkaansa omin päin.

"Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes" (Joh.1:5).

"siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa" (Luuk.3:2). Millä tavalla "Herran sana tuli" Johannekselle, siitä Raamattu ei kerro.

Johannes Virtanen kirjoittaa: "*Kirkkohistorian surullisimman lehden on kirkko itse kirjoittanut taistellessaan niitä ihmisiä vastaan, joilla Herran sana tuli.*"

5. Ei tiimityön tekijä

Erämaan koulu merkitsi yksinäisyyttä. Ihmissuhteet olivat olemattomat. Mutta sitäkin kiinteämpää oli Johannes Kastajan kanssakäyminen Jumalan kanssa.

Elia koki yksinäisyyttä:

"Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi, hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. **Minä yksin olen jäänyt jäljelle**, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen" (1. Kun.19:14).

Urho Muroma myös kantoi yksinäisyyden raskasta taakkaa.

Uuras Saarnivaara, eräs aikamme profeetallisista henkilöistä, koki myös yksinäisyyden ongelman. Matti Väisänen sanoi siunauspuheessaan 10.5.1988: "*Uuras Saarnivaara oli **profeetallinen henkilö**, Hän kävi tärkeimmät työneuvottelunsa vain Jumalan kanssa Raamatun äärellä. Hän ei ollut tiimityön tekijä, mutta sellaisia eivät olleet Raamatunkaan profetat.*"

6. Kuka sinä olet?

Jumalan ihmiset ovat kaikkienkin aikoina olleet outoja tälle maailmalle; maailma ei tunne eikä tunnusta heitä.

"Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: 'Kuka sinä olet?'" (Joh.1:19).

"Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta **he eivät tunteneet häntä**, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä" (Matt.17:12).

Jeesusta ei tunnettu. "**Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut**" (Joh.1:10).

"Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa" (Joh.15:19).

"Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niinkuin teidän isänne, niin tekin. Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista,

jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet, te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet" (Apt.7:51-53).

7. Heikko itsetunto?

Johannes Kastaja ei luullut suuria itsestään.

"Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään" (Joh.1:26).

"Minä olen huutavan ääni erämaassa" (Joh.1:23). Ääni on väline ja välikappale. Se on toisen käytössä ja omistuksessa. Sillä ei ole itseisarvoa.

"Johannes vastasi ja sanoi: `Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta`" (Joh.3:27).

"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä" (Joh.3:30).

Johannes Kastajan arvo nousee siitä, että hän osoittaa Jeesusta, ja kehottaa katsomaan Häneen: "**Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!**" (Joh.1:29). Jokaisen uskovan arvo on myös tästä riippuvainen.

Paavalikin tunsu alemmuutta:

"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, **joista minä olen suurin**" (1. Tim.1:15).

"Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt. Sillä **minä olen apostoleista halvin** enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa" (1. Kor.15:8-9).

"en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, **vaikka en olekaan mitään**" (2. Kor.12:11).

8. Katso Jumalan Karitsa

- Yksinkertainen pelastuksen tie
- Keskity Kristukseen
- Keskity ristiinnaulittuun Kristukseen:

"Niinpä, kun minä tulin teidän tyköne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tyköne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna" (1. Kor.2:1-2).